

i saa Henseende paalægge Landets Sønner, saa let som muligt, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der alligevel vil komme Byttingsmænd i rigelig Mængde. Selv om der hvert Aar skulde være et Hundrede saadanne Patroner, som man ikke vilde have ind i Hæren, saa er der saamæn spredt Byttingsfolk nok over hele Landet, og vi vilde aldrig savne Byttingsmænd, ligesom vi da heller ikke hidtil have savnet dem.

Tsberning: Ja dette Sidste er en stor Trøst, men det er bedre ikke at behøve den, og saa gaae den simple, naturlige Vei. Det ærede Medlem siger: Det er jo let at faae en saadan Attest, hvori der skulde staae, at der ikke er Noget at indvende imod den Paagjældende eller imod den i Attesten nævnte Persons moralske Forhold — det var nok saaledes? (Fallese: Ja at der ikke var noget Ufordeelagtigt beskændt!) Ja altsaa omtrent, som jeg nævnte. Dersom nu en saadan Mand har været for heldig i Kjærlighed og vil inddrage sig Følgerne deraf, og han gif til sin Sognepræst og forlangte en Attest for sit moralske Forhold, fik han den saa? (Fallese: Det antager jeg!) Han fik den ganske vist ikke, og en saadan Mand kunde dog nok gjøre sin Tjeneste som Soldat og være en god Byttingsmand, og saaledes vil det være med en Mangfoldighed af Bytninger. Det er saa løse Betingelser, der skulle opstilles for disse Attester, at man visnok slet ikke kan inblade sig derpaa, og naar der er Noget, der viser, hvorlidt holdbar den hele Fordring er, saa er det, at det ærede Medlem siger: Lad os blot faae saadanne Attester af en saa løs Natur. Det, som egentlig bragte mig til at begjære Ordet, var et Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns anden Valgkreds (Vange). Han spurgte mig nemlig, om han kunde blive hjemforlovet, og saa vilde han anlægge Proces. Det ærede Medlem vilde tabe Processen, naar han blev hjemforlovet, men han vilde i saa Tilfælde efter Paragraph 24 kunne forlange sin Pension. Det har jeg ogsaa sagt

tibligere, nemlig at efter 20 Aars Forløb vilde den Paagjældende kunne forlange sin Pension, men forinden de 20 Aar er det et Spørgsmaal, hvad han kunde faae, efter som Pensionsloven har henstillet det som en Understøttelse, som kan tilkomme dem, der ansees trængende, have en eller anden Svaghed eller deslige. Det ærede Medlem er nu i den lykkelige Tilstand, at et Minut efterat han er bleven udnævnt, er han pensionsberettiget; det andet Minut kunde han blive hjemforlovet med sin Pension — hjemforlovet for ham vil sige afflediget — bliver hans Post inddraget — og den skal inddrages, ikke for det ærede Medlem, men for Udskrivningscheferne i Almindelighed — saa kommer han paa Wartpenge. Saaledes er Forholdet, og § 24 og den Forklaring, jeg har givet derover, forrykke ikke dette Forhold i nogen som helst Henseende. Den Officeer, der er udnævnt saaledes, at han betragtes for at være i fast Embedsstilling, han kan til enhver Tid afflediges uden anden Grund, end at man vil affledige ham, men saa kan han ogsaa forlange den Pension, som i Henhold til Pensionsloven tilkommer ham; saaledes er Forholdet. Naar en Officeer bliver afflediget, saa er han hjemforlovet, det vil sige, han er afflediget som Officeer og faaer sin Pension, men naar hans Vernepligtstid ikke er omme, som for ham ligesom for enhver Anden varer 16 Aar, medmindre man vil betragte disse 8 Aars fast Tjeneste som friggjørende ham for al Vernepligt, et Spørgsmaal, som endnu ikke er ganske klart afgjort — men hvilket der end er Tilfældet, saa er det det samme, naar hans Vernepligtstid ikke er omme, saa er han under den almindelige Vernepligtslovs Bestemmelser: han er afflediget med sin Pension, fordi man af en eller anden Grund ikke længere ønskede hans Tjeneste, han bliver indkaldt, og efter denne Lov, dersom den gaaer igjennem, kun brugt efter sin Grad, thi det er atter een af de fortrinlige Ting, som ere fastsatte i denne Lov, at de kun blive brugte efter Graden.